

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti o **maloletú N. N. S., nar. X.**, bývajúcu v B., zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Nových Zámkoch, dieťa rodičov Ing. R. K., bývajúcej v B. a B. S., bývajúceho v S., zastúpenému JUDr. J. V., advokátom v K., **o návrhu matky na zverenie maloletej do osobnej starostlivosti a určenie výživného**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 11 P 357/2004, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 17. septembra 2008 sp.zn. 5 CoP 22/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie otca maloletej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky rozsudkom (v poradí druhým) zo 14. marca 2008 č.k. 11 P 357/2004-296 rozhodol tak, že uložil otcovi prispievať na výživu maloletej N. N. S. nar. X. vo výške 2 000,-- Sk mesačne za obdobie od 7. januára 2004 do 31. decembra 2006 a vo výške 5 000,-- Sk mesačne od 1. januára 2007 naďalej, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred do rúk matky. Zročné výživné za obdobie od 7. januára 2004 do 29. februára 2008 vo výške 65 612,-- Sk otcovi uložil platiť v splátkach po 2 000,-- Sk mesačne, spolu s bežným výživným až do vyrovnania, pod stratou výhody splátok, od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na §§ 62 a 72 ods. 1 Zákona o rodine a vykonaným dokazovaním.

Krajský súd v Nitre na odvolanie otca maloletej rozsudkom zo 17. septembra 2008 sp.zn. 5 CoP 22/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa výroku o určenie výživného na maloletú potvrdil. V časti týkajúcej sa výroku o zročnom výživnom

napadnutý rozsudok zmenil tak, že zročné výživné otca za obdobie od 7. januára 2004 do 30. septembra 2008 predstavuje 79 612,-- Sk, ktoré ho zaviazal zaplatiť k rukám matky do 31. decembra 2008. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Výživné určené súdom prvého stupňa považoval za zodpovedajúce možnostiam a schopnostiam rodičov a potrebám maloletej, preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Vzhľadom na to, že pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, rozsudok súdu prvého stupňa v časti zročného výživného zmenil tak, že zročné výživné otca na maloletú za obdobie od 7. januára 2004 do 30. septembra 2008 predstavujúce sumu 79 612,-- Sk uložil otcovi maloletej zaplatiť v lehote do 31. decembra 2008 k rukám matky.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie otec maloletej. Mal za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu v časti výroku o určení výšky výživného na maloletú, a návazne na to aj výrok o zročnom výživnom, vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní a tiež z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto je podľa jeho názoru daný dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/, d/ O.s.p. (dovolací dôvod, že rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní bol novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 353/2003 Z.z., s účinnosťou od 1. septembra 2003 zrušený – poznámka dovolacieho súdu). Vytýkal odvolaciemu súdu, že právnu ochranu nárokov a záujmov presunul jednoznačne na stranu matky maloletej a celý prípad posudzoval neobjektívne, nedôsledne, bez dostatočného prešetrenia a posúdenia ním uvádzaných argumentov. Trval na tom, že jeho majetkové a zárobokové pomery nie sú také dobré ako ich posúdil súd pri určovaní výšky výživného a taktiež je sporná primeranosť výšky výživného k veku maloletej. Žiadal preto rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu. Podľa § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). V zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. ale dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine, ibaže ide o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

V prejednávanej veci ide o určenie výživného. Ide o vec, ktorá je upravená Zákonom o rodine a nejde pritom o prípad, kde Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie (obmedzenie alebo pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznanie rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určenie rodičovstva, o zapretie rodičovstva alebo o osvojenie). Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu teda vykazuje znaky rozsudku, prípustnosť dovolania proti ktorému vylučuje ustanovenie § 238 ods. 4 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa ďalej zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil a dovolateľ ani žiadnu vadu nenamietal.

Keďže v prejednávanej veci dovolanie otca smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

O trovách dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm.a/ O.s.p. v spojení s ustanoveniami § 224 ods. 1 a § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. lebo ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová